

deze periode ook enige belangrijke rollen vervulde, nl. Pancras Duif in 'Schakels', de Prins in 'Incident in Vichy', de burgemeester in 'De revisor', e.a.

Na de indrukwekkende voorstelling van 'Faust I' van Goethe werd Richard Flink gehuldigd en werd hij benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau.

Steeds geïnteresseerd in nieuwe vormen en mogelijkheden van het toneel speelde hij een rol in een van de eerste zogenaamde 'kleine Zaal'-producties van het gezelschap.

Met zijn laatste grote werkstuk, de regie van Shakespeare's 'Hamlet', heeft hij de kroon op zijn werk kunnen zetten. De ziekte, die zich toen al manifesteerde, sloeg tenslotte nog heel onverwachts toe tijdens de zomervakantie.

Richard Flink heeft tot zijn dood een grote liefde gehad voor het toneel, voor 'zijn vak', dat hij met grote toewijding, durf en met groot respect heeft beoefend. Hij stond open voor de stromingen van zijn tijd en heeft zich als acteur en als regisseur steeds kunnen 'vernieuwen'.

Om Richard Flink werkelijk te leren kennen was meer nodig dan een oppervlakkige kennismaking. Juist daar waar een raadsel mocht blijven bestaan, waar een vraagteken de zin besloot, was hij in z'n element. Dan kon zijn lachen een bijna mystieke inhoud hebben en daagde hij je net zolang uit tot je dacht dat je hem begreep.

Die uitdaging om iemand zèlf te laten komen, was misschien wel zijn grootste kracht als hij regisseerde. En vooral in het begin van zo'n werkstuk heb ik velen horen klagen dat hij zo weinig zei en heb ik ook vaak zelf als acteur het gevoel gehad dat ik in de veelheid van mogelijkheden mijn eigen weg moest zoeken. Maar dan kwam zo'n nuchtere opmerking, bijna lachend gemaakt van achter het tussen de tanden geklemd stukje sigaar, die je opeens alles duidelijk maakte en die je op eigen kracht kon verwerken, zonder voorspelen of opdringerigheid, die een acteur zo vaak kunnen irriteren. Hoewel de grote lijn hem voor ogen stond, kon hij met een detail, een broodnuchter feitje je houvast en zekerheid verschaffen om op een ingeslagen weg voort te gaan of juist van richting te veranderen en zag hij geen mogelijkheid om iemand in het juiste spoor te krijgen dan liet hij hem liever gaan, dan hem